

Chcete spolehlivého hlídače? Místo psa si pořídte pár hus

16.6.2025 - | Mediatrend

Na venkově se o husách tradují legendy. O babce, co nemohla v neděli do kostela, protože jí husa zatarasila cestu a nedala se obměkčit ani říkankou, ani hřmotným klíčem. O starém Frantovi, kterého jeho husa pronásledovala až do kůlny jen proto, že měl na sobě nové montérky. Ač to může znít úsměvně, nejde o náhodné příběhy. Husy jsou od přírody velmi ostražitě, silně teritoriální a vůči neznámým lidem dokážou být nečekaně neústupné. Překvapivě efektivní kombinace k tomu, abyste se večer cítili doma bezpečněji než pod dohledem kamery.

Husa domácí, latinsky *Anser anser domesticus*, je potomkem divoké husy velké. A právě díky svým divokým předkům v sobě dodnes nese výjimečně silné instinkty. Když se na jejich území přiblíží cizí člověk, okamžitě to poznají. Ne snad podle parfému nebo podrážky bot, ale díky svému výjimečnému zraku a paměti. Studie chování ptáků uvádějí, že husy si dokážou zapamatovat až několik desítek různých lidských tváří. A nejen to. Zareagují i na změnu oblečení nebo gesta. Pokud jim jednou vadíte, je pravděpodobné, že si vás zapsaly do černé listiny natrvalo.

Jedna z nejpozoruhodnějších historek o husách sahá až do starověkého Říma. Když v roce 390 př. n. l. obléhali Kapitol galské kmeny, nikdo si ničeho nevšiml. Stráže usnuly, město bylo ztichlé. Jen husy, které žily v chrámu bohyně Junony, spustily takový kravál, že vzbudily obránce dřív, než bylo pozdě. Právě díky jejich včasnému poplachu se podařilo útok odrazit. Píše o tom i římský historik Titus Livius a husy se od té doby staly symbolem ostražitosti, který jen tak něco nepřekvapí.

Taková bdělost není jen výsadou minulosti. I dnes někteří farmáři používají husy jako živý bezpečnostní systém. Nejen že nikdy nevynechají příležitost křikem oznámit nezvanou návštěvu, ale v případě nutnosti použijí i zobák a křídla. A kdo někdy dostal křídlem přes lýtko, ten ví, že to není žádné pohlazení.

Na venkově není nouze o historky, kdy husa zahanbila i zkušeného hlídače. Chovatelé se shodují, že pokud se někdo cizí přiblíží k brance, husa zpozorní dřív než pes. Podle diskusí ve fórech zaměřených na drobnochov se běžně stává, že listonoši mění trasu nebo zvoní z bezpečné vzdálenosti, protože husy se s návštěvou nepárou. Mnozí majitelé popisují, jak jejich husy varují před neznámými lidmi, a to nejen křikem, ale i aktivním výpadem. Není to výjimka, ale poměrně běžný jev, kvůli kterému si někteří lidé husy pořizují cíleně jako hlídače.

Takových příhod najdeme v každé vesnické kronice víc než dost. Děti přebíhající kolem husího výběhu křičí často hlasitěji než samotné husy. A nejedno poštákově kolo skončilo opřené daleko od branky, protože se listonoš raději vydal ke zvonku oklikou. V některých případech dokonce lidé přiznávají, že se raději postaví rozzuřenému psem než jedné rozdrážděné huse.

Husy nejsou jen užitečné pro své maso nebo peří. Jsou to neúplatní, bdělí a často velmi vtipní strážci, kteří vás nenechají v klidu usnout, pokud zaznamenají sebemenší pohyb kolem vašeho pozemku. Zatímco pes možná zaváhá, husa křičí bez slitování. A někdy i bezdůvodně, ale to k tomu prostě patří.

Když si pořídíte husu, nepořizujete si jen domácí zvíře, ale i životního bodyguarda. Takového, který zná každého člena domácnosti, hlídá srdcem a pamatuje si, komu jednou přistála hrozba pod

zobákem. A to všechno bez výcviku, ale s dávkou přirozené hrdosti, kterou si rozhodně nenechá vzít.

Zdroje: Výukový materiál pro studenty VFU Brno, Wikipedie, Elfinspell

<https://neposlusnetlapky.cz/nejnovejsi-zpravy/chcete-spolehliveho-hlidace-misto-psa-si-poridte-par-hus/zuzanasalah>